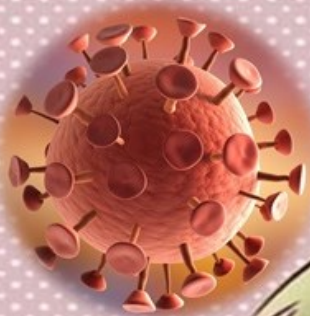

Chúng mình hiểu gì về HIV?

Tr2. Tôi đã sai

Tr3. Đừng xa lánh người có H

Tr4. Tâm sự của HIV

Tr6. Hãy cứ là chính mình

Tr8. Đừng cảm đoán con, mẹ nhé!

Tr9. Liệu mình có bị nhiễm HIV?

Tr10. Truyện cười: Lờ cô giáo dặn và Lý sự học sinh

Tr11. Bạn có nghèo không?

CÂU CHUYỆN CỦA TEEN

HIV không thể lây qua các tiếp xúc thông thường như trò chuyện cùng nhau, bắt tay, uống chung cốc nước. Và cho dù chúng tôi biết một người có HIV thì cũng không nên xa lánh họ mà nên động viên, chia sẻ, sống hòa đồng với họ.

Tôi đã sai

“Mình xin lỗi, nhóm mình đủ người rồi, bạn có thể xin vào nhóm khác nhé”

Thấy gương mặt của H buồn thiu nhưng tôi vẫn quay đi, tự thầm nhủ đây cũng là điều tôi phải làm vì nhóm chúng tôi không muốn cho H tham gia cùng trong bài tập nhóm mà cô giáo giao cho cả lớp. Bài tập đó, cô yêu cầu các bạn tự thương thuyết, lựa chọn các thành viên của nhóm mình và báo lại với cô. Nhóm tôi chỉ mới có 3 bạn, vẫn còn thiếu 1 bạn mới đủ nhóm nhưng các thành viên nhất quyết sẽ tìm một bạn khác để gia nhập vào nhóm và người đó không thể là H.

Lí do sâu sa là bởi bố H vừa mất vì nhiễm HIV, nghe đâu là tiêm chích ma túy gì đấy. Cả lớp chúng tôi đều sợ và không dám tiếp xúc gần H vì nghĩ rằng H có thể đã bị lây bệnh từ bố của mình. Trước đó, tôi và Đạt, người trong nhóm hiện tại cũng thường chơi với H nhưng bây giờ cũng dần tách ra và tránh tiếp xúc với H. Nhiều bạn trong lớp cũng khuyên tôi và Đạt nên hạn chế tiếp xúc với H. Tôi hiểu H cảm thấy rất buồn nhưng vì sự an toàn của chính mình, tôi cũng không còn lựa chọn nào khác.

H nhắn tin facebook cho tôi, chia sẻ rằng bạn ấy cảm thấy buồn như thế nào về thái độ của tôi và các bạn, rằng H thực sự muốn tham gia làm bài tập nhóm với nhóm của tôi vì tôi và Đạt là hai người mà H chơi rất hợp và H thích chơi với chúng tôi. Sau một hồi lòng vòng từ chối, tôi đành nói thật suy nghĩ của mình. H gửi cho tôi một đường link, trong đó viết rằng HIV không lây truyền qua giao tiếp thông thường, vì vậy H nói rằng tôi không phải lo lắng về điều đó.

Tôi đem câu chuyện đó chia sẻ với Đạt và bạn còn lại trong nhóm thì cả ba đều cảm thấy băn khoăn, không biết phải làm thế nào. Rất may mắn là khi tôi và các bạn đang không biết ứng xử với H sao cho phải thì buổi truyền thông của nhóm Tình nguyện trẻ về HIV được tổ chức trong nhà trường đã giúp chúng tôi hiểu rằng lo lắng của chúng tôi là sai và thông tin mà H đưa ra là chính xác. HIV không thể lây qua các tiếp xúc thông thường như trò chuyện cùng nhau, bắt tay, uống chung cốc nước. Và cho dù chúng tôi biết một người có HIV thì cũng không nên xa lánh họ mà nên động viên, chia sẻ, sống hòa đồng với họ.

(Tiếp theo trang 7)

Đừng xa lánh người có H

T- cô bạn học cùng lớp mình là người học giỏi, ngoan ngoãn, xinh xắn và rất hòa đồng với bạn bè cùng trang lứa. Vì thế, T luôn được thầy cô và các bạn yêu quý và có phần ngưỡng mộ với thành tích học tập đứng nhất nhì lớp của bạn ấy. Tuy nhiên, mọi điều dường như hoàn toàn đảo ngược với T khi đến một ngày có thông tin cho hay bố T đang ốm nặng do đang trong giai đoạn cuối của AIDS. Bạn bè trong lớp không còn ai “tụm năm, tụm ba” ở chỗ T như mọi lần để buôn dưa lê, bán dưa chuột nữa; cũng chẳng ai còn nhờ T giảng lại bài những nội dung bài học mà các bạn chưa hiểu. Ai cũng lánh xa T vì sợ bố T là người có H thì chắc chắn T đã bị lây nhiễm HIV và như thế thì việc tiếp xúc với T sẽ dẫn tới việc bị lây nhiễm HIV từ T.

Một buổi học thú vị và hữu ích các bạn ạ!

Cho đến một ngày, mình được tham gia vào câu lạc bộ “Tình nguyện trẻ” cùng với các bạn trong trường, chúng mình được học những kiến thức mới về giới, giới tính, sức khỏe sinh sản, sức khỏe tình dục và trong đó có một buổi học với chủ đề “HIV – những điều có thể bạn chưa biết” thì mình mới hiểu rằng HIV không hề lây nhiễm từ người này sang người khác thông qua những giao tiếp thường ngày: ôm, bắt tay, trò chuyện...

Suy nghĩ lại về cách mà mình và các bạn đối xử với T, mình thấy thật xấu hổ và có lỗi với T quá. Trong lúc T khó khăn nhất thì bọn mình lại bỏ mặc T, để cậu ấy phải đối diện với sự kì thị và cô độc trong khi T luôn tốt với mình và các bạn trong lớp. Mình cũng hiểu rằng T đang rất cần đến sự giúp đỡ của mình và các bạn.

Kể từ đó, mình đã vận động các bạn thay đổi thái độ với T, xua đi những lo lắng không trở thành sự thực để tiếp tục làm bạn với T và động viên bạn ấy vượt qua những khó khăn mà bạn ấy đang gặp phải. Mình hy vọng rằng các bạn khi đọc được bài viết này cũng hiểu về HIV nhiều hơn, hiểu tâm trạng và mong mỏi của những người có H để có cách nhìn và cách ứng xử bao dung với họ.

TRANG 3

CHÚNG MÌNH LÀ TEEN COUNCIL

*Trong khoản 2,
Điều 8 của Luật
phòng chống HIV/
AIDS có nêu rõ:*

*“Nghiêm cấm Kỳ
thị hoặc phân biệt
đối xử đối với
người nhiễm HIV
dưới bất kỳ hình
thức nào”*

*Vì vậy, chúng mình
nên sống hòa đồng
với những người có
H các bạn nhé!*

HÀNH TRANG TEEN

Cơ chế lây nhiễm

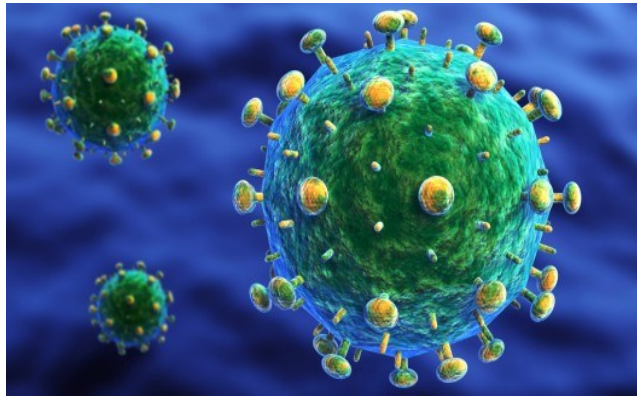
HIV:

Có sự tiếp xúc trực tiếp giữa máu, dịch tiết (dịch sinh dục, dịch tiết âm đạo, tinh dịch...) của người mang vi rút HIV với các vùng niêm mạc (mắt, lỗ sáo đầu dương vật...), các vùng da hở, bị tổn thương, trầy xước... của người lành

Tâm sự của HIV

Chào các bạn!

Tôi xin tự giới thiệu tôi là HIV—là loại vi rút gây ra Hội chứng suy giảm miễn dịch mắc phải ở người (AIDS). Hàng thế kỷ qua, con người luôn sợ hãi chúng tôi và xem chúng tôi như vấn đề của thời đại với tên gọi: “Đại dịch HIV” ; “Căn bệnh thế kỷ”; “Căn bệnh chết người” ...Thật nhiều cái tên mà tôi không nhớ hết được nhưng nhắc đến chúng tôi, chắc hẳn, các bạn đã từng nghe đến ở đâu đó: trên truyền hình, radio, băng rôn, hay ngay cả trong rất nhiều câu chuyện đáng sợ. Thật ra, chúng tôi không trực tiếp gây ra cái chết của con người mà chúng tôi làm suy giảm đi bức tường bảo vệ khổng lồ với tên gọi “hệ miễn dịch” của con người. Và từ đó các căn bệnh khác dễ dàng đi vào phá hủy cơ thể con người dễ dàng và gây tử vong.

Vì chúng tôi tồn tại trong máu và dịch tiết (dịch âm đạo, dịch sinh dục, tinh dịch...) của người có H nên chúng tôi có thể di chuyển từ cơ thể người này sang cơ thể người khác. Tuy nhiên, tự bản thân tôi không thể chạy từ người này sang người khác qua những giao tiếp thông thường như những cái bắt tay, ôm hôn...mà chúng tôi chỉ có thể di chuyển từ cơ thể người này sang cơ thể người khi chúng tôi có cơ hội tiếp xúc với các vùng niêm mạc, các vùng da hở, bị tổn thương, trầy xước... của người lành. Và sự tiếp xúc này thường xảy ra khi các chủ nhân có quan hệ tình dục không sử dụng bao cao su hoặc sử dụng bao cao su không đúng cách.

Đó là con đường chúng tôi tiếp xúc với niêm mạc. Vậy với trường hợp chúng tôi tiếp xúc với các vùng da bị tổn thương, trầy xước thì sao nhỉ? Với trường hợp này, cần hội tụ hai điều kiện để chúng tôi có thể lây truyền, đó là lực lượng của chúng tôi phải đông đảo (những vết máu hay dịch tiết không nhìn thấy bằng mắt thường chứng tỏ lực lượng của chúng tôi rất ít ỏi, không đủ gây lây nhiễm) và vết thương hở trên da người lành phải là vết thương sâu, rộng, chảy nhiều máu. Các vết thương đã lành thì chúng tôi không thể xâm nhập gây lây nhiễm. Chính vì vậy, các bạn vẫn có thể có những tiếp xúc thông thường với người nhiễm HIV

Như: bắt tay, ôm hôn, uống chung cốc nước, ngủ chung giường... Có một vấn đề mà các bạn cũng hay nhầm lẫn là HIV có thể lây do muỗi đốt. Thông tin này cũng không chính xác đâu nhé các bạn! Vì chúng tôi không thể tồn tại và nhân lên trong cơ thể muỗi. Hơn nữa, muỗi chỉ hút máu chứ không bơm máu vào cơ thể người khác. Tôi nhấn mạnh điều này vì tôi biết rằng có nhiều bạn xa lánh những người có H vì sợ chúng tôi có thể lây sang cho các bạn qua những tiếp xúc thông thường nêu trên. Tuy vậy, dựa trên cơ chế tôi đã chia sẻ ở trên thì đó là quan điểm sai lầm. Chính vì vậy, các bạn vẫn có thể chung sống với người có H nếu các bạn có cách phòng tránh tốt. Thật sự tôi cũng thấy rất thương những người mang trong mình HIV bị mọi người xa lánh, họ rất cần các bạn giúp đỡ, chia sẻ để sống tốt hơn, lâu hơn, có ích hơn đây các bạn ạ!

Từ cơ chế lây nhiễm, các bạn cũng có thể rút ra được các phòng tránh để chúng tôi không thể đi qua cơ thể của các bạn rồi đúng không nào? Các bạn cần tránh cho mình các hành vi nguy cơ như: quan hệ tình dục không sử dụng bao cao su đúng cách, quan hệ với đối tượng không rõ tiền sử tình dục, sử dụng chung bơm kim tiêm khi tiêm chích ma túy, bạn gái nên chuẩn bị cho mình bộ dụng cụ làm móng riêng nếu đi sửa móng ngoài cửa hàng, bạn trai đi cắt tóc, cạo râu cần yêu cầu thợ cắt tóc sử dụng dao lam mới...

Thật sự sẽ rất buồn nếu một bạn nào đó rơi vào tình huống nguy cơ, nghĩa là có khả năng lây nhiễm HIV. Tuy nhiên, sự việc xảy ra là không thể thay đổi. Thay vì lo lắng, các bạn hãy đi làm xét nghiệm sớm ngay sau khi có hành vi nguy cơ và nếu có kết quả âm tính, bạn hãy làm thêm xét nghiệm sau 3– 6 tháng kể từ thời điểm bạn có hành vi nguy cơ để có kết quả chính xác các bạn nhé! Các bạn cũng nhớ đừng dựa vào biểu hiện bề ngoài để xác định một người có bị nhiễm HIV hay không bởi cùng một biểu hiện về mặt cơ thể như nhau có thể xuất phát từ nhiều nguyên nhân khác nhau.

Tôi đã dốc bầu tâm sự với tất cả các bạn về bản thân tôi để mong các bạn tự bảo vệ cơ thể mình tốt hơn và tránh những lo lắng không đáng có nếu các bạn không thực sự gặp phải các tình huống có nguy cơ lây nhiễm HIV. Nếu các bạn biết bảo vệ mình thì chắc hẳn chúng tôi sẽ không còn dốt sống dù rằng chưa có thuốc chữa được dứt điểm vì rút HIV đúng không nào?

Hiện nay, việc điều trị ARV đã giúp người nhiễm HIV sống được nhiều năm, xây dựng hạnh phúc gia đình riêng và có những đóng góp tích cực cho xã hội. Điển hình ở Việt Nam có tấm gương của Nguyễn Thị Huệ - Người được mệnh danh là “Anh hùng Châu Á”, người đã chung sống với HIV hơn 14 năm qua và có những cống hiến to lớn cho hoạt động truyền thông, tư vấn cho cộng đồng về HIV/ AIDS.

MỘT TEEN KHÁC

Các bạn hãy tìm cách thay đổi cuộc sống của chính mình khi chưa quá muộn. Bạn là nam bạn cũng có thể may vá, thêu thùa, học múa, bạn cũng có thể khóc khi buồn... Bạn là nữ cũng có thể đá bóng, chơi bóng chuyền, bóng rổ, ăn mặc theo phong cách tomboy, thể hiện sự mạnh mẽ, rắn rỏi...

Hãy cứ là chính mình

Địu dàng, duyên dáng, thướt tha... là những từ dường như luôn sẵn sàng có trong tâm trí, suy nghĩ của mình mỗi khi mình đi lựa chọn quần áo, giày dép hay ngay cả đến chuyện lựa chọn kiểu tóc mới. Mình như vậy không phải vì mình thích điều đó mà ngược lại là mình hoàn toàn không thích.

Có lẽ đến đây sẽ có bạn đặt câu hỏi vì sao mình không thích nhưng vẫn làm? Lí do là bởi đây là những tiêu chí của một người con gái tốt mà bố mẹ mình, ông bà, thầy cô mình và những người xung quanh muốn mình trở thành các bạn ạ!

Các bạn biết không, là một nữ học sinh nhưng mình không có những thói quen, sở thích mà các bạn gái hay có: thích mặc váy, thích để tóc dài, chơi búp bê... Bản thân mình là người khá hướng ngoại, mạnh mẽ và ưa thích sự thoải mái và tự do. Mình thích những trang phục như: quần hộp, quần sooc rộng, áo thun, giày thể thao cùng chiếc mũ lưỡi trai đơn giản để có thể tha hồ nhảy nhót, bay bổng với môn thể thao ưa thích là đá bóng và bóng chuyền. Mình thích một mái tóc đơn giản, không thướt tha với nơ với kẹp tóc có họa tiết con mèo kitty dễ thương hay những chiếc nơ châm bi điệu đà. Một mái tóc cắt ngắn và không tạo kiểu với mình là đủ. Thế nhưng, hơn ai hết mình hiểu bố mẹ mình không hề thích mình với một phong cách như thế.

Thế nhưng, mình đã thay đổi khi tham gia một buổi truyền thông của nhóm Tình nguyện trẻ.

Qua buổi truyền thông của nhóm Tình nguyện trẻ, mình đã hiểu rằng được là chính mình là điều hạnh phúc. Mình khác với số đông các bạn nữ khác chứ không phải là người kì lạ hay kì quặc như bố mẹ hay ông bà mình thường nói. Từ những suy nghĩ đó mình đã quyết định sẽ thay đổi những thứ trang phục mà trước giờ mình vẫn thường mặc, những đôi giày búp bê xinh xắn được thay bằng đôi giày thể thao, mái tóc cũng được cắt ngắn hơn tạo cảm giác thoải mái và năng động. Mình đã vượt qua được những e sợ của bản thân để được là chính mình: là cô gái thích chạy nhảy, ưa thể thao và sở hữu những trang phục thỏa mãn sở thích đó.

Kể từ khi sống đúng với chính mình, mình nhận thấy cuộc sống thật tuyệt vời các bạn ạ! Tất nhiên, bố mẹ và ông bà có kịch liệt phản đối thì mình vẫn bằng những nụ cười, những lời giải thích lễ phép để giúp cho bố mẹ và ông bà hiểu được mong muốn của mình. Những lúc mình chọc cười bố mẹ thì dù có giận mấy bố mẹ mình cũng chỉ gõ đầu hoặc véo má yêu mình một

Mình thích mặc quần hộp

Cái. Thế nhưng, mình thấy còn nhiều bạn nam và bạn nữ xung quanh mình cũng vì lo sợ bị đánh giá, bị mắng mỏ mà không dám sống đúng với những gì mình muốn.

Hãy tự tin bạn nhé!

Các bạn ạ! Tôi cũng đã từng như các bạn: sợ hãi và lo lắng vì rất nhiều thứ xung quanh, sợ mọi người chê trách, sợ không làm hài lòng tất cả mọi người... Những điều đó thực sự áp lực và mình hiểu nó đã và sẽ ảnh hưởng tới cuộc sống của chúng mình ra sao.

Chính vì vậy mà các bạn thân mến ơi! Các bạn hãy tìm cách thay đổi cuộc sống của chính mình khi chưa quá muộn. Bạn là nam bạn cũng có thể may vá, thêu thùa, học múa, bạn cũng có thể khóc khi buồn... Bạn là nữ cũng có thể đá bóng, chơi bóng chuyền, bóng rổ, ăn mặc theo phong cách tomboy, thể hiện sự mạnh mẽ, rắn rỏi...

Hãy luôn là chính mình để có thể phát huy hết những khả năng của bản thân bạn nhé!

Nấm còi

Tôi đã sai (Tiếp theo trang 2)

Việc chúng tôi nên làm là trang bị kiến thức tốt để phòng lây nhiễm chứ không phải lo sợ, kì thị người có H.

Để sửa chữa sai lầm của mình, chúng tôi đã gặp riêng H và mời bạn ấy gia nhập vào nhóm. H rất rộng lượng đã bỏ qua cho những suy nghĩ sai lầm của chúng tôi. Cả nhóm bắt tay vào bài tập với một tinh thần hợp tác, vui vẻ, nỗ lực hết mình và kết quả là sản phẩm của nhóm chúng tôi được cô giáo cho điểm cao nhất lớp.

Chúng tôi rất vui về kết quả bài tập nhóm nhưng niềm vui lớn hơn là đã gạt bỏ được những suy nghĩ sai lầm về HIV, về người bạn của chúng tôi.

T.Đ (THCS Lê Lợi)

TRANG 7

Khi có các câu hỏi liên quan tới các vấn đề về giới tính, sức khỏe sinh sản, sức khỏe tình dục, Teen hãy đừng ngại chia sẻ với Nhóm tình nguyện trẻ qua: <https://www.facebook.com/pages/Tinh-Nguyenn-Trẻ-hoặc-với-các-tư-vấn-viên-qua-website-tamsubantre.org>. Các thành viên sẽ chia sẻ và hỗ trợ các bạn.

Mẹ không lắng nghe con giải thích, kể cả khi con đã cố gắng nói rành mạch cho mẹ mọi chuyện, vì vậy, con muốn thông qua lá thư này để mẹ hiểu rằng cho dù Thắm là người có H thì cũng không thể lây sang cho con và con có thể biết được trong tình huống nào con có nguy cơ lây nhiễm HIV để phòng tránh.

Đừng cấm đoán con, mẹ nhé!

Mẹ à!

Thời gian này con thấy cuộc sống thật vô vị, vì đã chẳng còn những ngày rong ruổi bờ hồ hay đi thư viện, đi cửa hàng sách, đi ăn kem... với Thắm nữa.

Con không muốn mất đi tình bạn này

Mẹ à! Mẹ cũng biết là con và Thắm thân nhau từ nhỏ, không chỉ vì nhà bạn ấy cạnh nhà mình và vì con và bạn ấy chơi rất hợp nhau, chuyện gì cũng tỉ tê, thủ thỉ cho nhau nghe. Có những điều con không thể chia sẻ với mẹ và chỉ muốn chia sẻ với bạn ấy. Con biết mẹ lo lắng cho con nên không muốn con tiếp tục chơi với Thắm khi mà có tin đồn thổi rằng nhà Thắm có người chủ ở cùng nhà bị nhiễm HIV. Mẹ sợ con sẽ bị lây nhiễm bệnh nếu chơi với Thắm.

Mẹ ơi, nhưng đâu nhất thiết trong nhà có người nhiễm H là những người còn lại đều bị nhiễm HIV đâu mẹ! Hơn nữa, HIV không lây qua việc con chơi cùng hay trò chuyện với bạn ấy. Bạn của con nói rằng với giao tiếp thông thường (vui chơi, trò chuyện...) thì HIV chỉ lây từ người này sang người khác khi có tiếp xúc trực tiếp với máu và dịch tiết của người có H, một điều kiện khác nữa là trên cơ thể mình phải có vết thương hở chảy máu thì mới có thể lây nhiễm mẹ ạ! Vì vậy, cho dù Thắm có bị nhiễm HIV thì bạn ấy cũng không thể lây cho con khi con chơi cùng với bạn ấy.

Mẹ không lắng nghe con giải thích, kể cả khi con đã cố gắng nói rành mạch cho mẹ mọi chuyện, vì vậy, con muốn thông qua lá thư này để mẹ hiểu rằng cho dù Thắm là người có H thì cũng không thể lây sang cho con và con có thể biết được trong tình huống nào con có thể có nguy cơ lây nhiễm HIV để phòng tránh. Do vậy, con mong mẹ đừng cấm chúng con chơi với nhau nữa được không mẹ?

Con thực sự không muốn mất đi một người bạn thân thiết mà con vô cùng yêu quý mẹ ạ! Mong mẹ hiểu con.

Con của mẹ!

H.L (THCS Lê Lợi)

Liệu mình có bị nhiễm HIV?

Một đứa bạn của mình bị nhiễm HIV và quơ mấy ngón tay vào miệng của mình, trong khi đó miệng của mình có bị chảy máu thì mình có bị lây nhiễm HIV không? Tự dưng mình thấy lo lắng quá.

(Bạn nam, 14 tuổi, Hà Nội)

Tình nguyện trẻ nhận được bản khoăn của bạn liên quan đến nguy cơ lây truyền nhiễm HIV trong tình huống ngón tay của một người bạn bị nhiễm HIV quơ vào miệng của bạn. Chúng mình phần nào hiểu được bản khoăn, lo lắng của bạn trong tình huống này.

Khi bạn của bạn quơ tay vào miệng của bạn thì tay của người bạn đó có bị chảy máu không bạn?

Bạn biết đấy, khả năng lây nhiễm HIV sẽ chỉ xảy ra khi máu hay dịch tiết (dịch sinh dục, tinh dịch, dịch tiết âm đạo...) của người có vi rút HIV được tiếp xúc trực tiếp với vết thương hở, vùng da trầy xước hoặc niêm mạc mắt hoặc niêm mạc cơ quan sinh dục của người lành. Nếu đối chiếu thông tin này vào tình huống của bạn thì bạn có thể thấy rằng khả năng lây nhiễm HIV trong tình huống của bạn là không xảy ra nếu như tay người bạn có HIV không bị chảy máu.

Trong trường hợp tay của người bạn đó bị chảy máu và khi bạn ấy đưa tay vào miệng bạn, máu bị rơi vào trong miệng của bạn khi miệng bạn có lở loét hay bị sâu răng thì khả năng lây nhiễm là có thể xảy ra.

Bạn có thể dựa trên những chia sẻ của chúng tôi, tự soi vào tình huống của mình để có câu trả lời cho chính câu hỏi của bạn nhé!

Bên cạnh đó, có lẽ bạn cũng đồng ý rằng trong cuộc sống sẽ xảy ra rất nhiều tình huống gọi cho chúng ta nguy cơ lây nhiễm HIV. Tuy nhiên, bằng việc nắm rõ cơ chế lây nhiễm, chúng ta sẽ tránh được những tâm trạng lo lắng không đáng có trong tình huống chúng ta không có nguy cơ lây nhiễm hiv bạn ạ!

Hy vọng những thông tin mà Tình nguyện trẻ cung cấp ở trên sẽ hữu ích cho bạn.

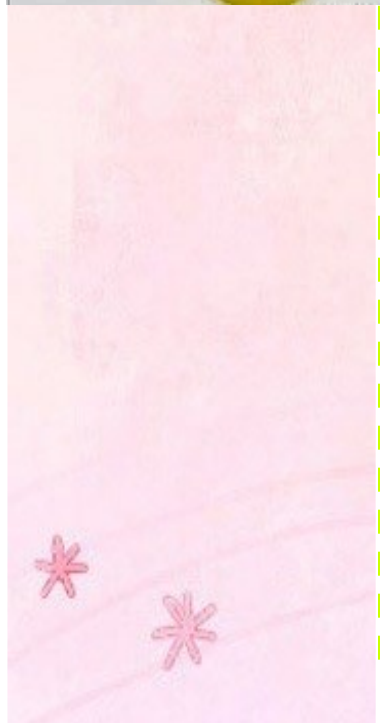
Chúc bạn mọi điều tốt lành!

Tình nguyện trẻ

TEEN GỖ RỒI

Các bạn vị
thành niên
có thể gửi
câu hỏi của
mình qua
fanpage:
[https://
www.facebook.com/pages/
Tinh –
Nguyen –Teen
hoặc website:
tamsuban-
tre.org để
được hỗ trợ
giải đáp
thông tin.](https://www.facebook.com/pages/Tinh-Nguyen-Teen-Goi-Roi)

TEEN XẢ STRESS

Lời cô giáo dạy

St

Lý sự học sinh

St

Bạn có nghèo không?

Một ngày nọ, người cha giàu có dẫn con trai đến một vùng quê để đưa trẻ thấy những người nghèo ở đây sống như thế nào. Họ tìm đến một nông trại của một gia đình nghèo nhất nhì vùng. “Đây là một cách để dạy con biết quý trọng những người có cuộc sống cơ cực hơn mình.” – người cha nghĩ đó là bài học thực tế cho đứa con bé bỏng của mình.

Sau khi ở lại và tìm hiểu đời sống ở đây, họ lại trở về nhà. Trên đường về, người cha nhìn con trai mỉm cười: “Chuyến đi như thế nào hả con?”

- Thật tuyệt vời bố ạ !
- Con đã thấy người nghèo sống như thế nào rồi đấy!
- Ô... vâng.
- Thế con rút ra được điều gì từ chuyến đi này?

Đứa bé không ngần ngại:

- Con thấy chúng ta có 1 con chó, họ có 4 con. Nhà mình có 1 hồ bơi, họ lại có 1 con sông dài bắt tận. Chúng ta phải đưa những chiếc đèn lồng vào vườn, họ lại có những ngôi sao lấp lánh vào ban đêm. Mái hiên nhà mình chỉ đến trước sân, họ thì có cả chân trời.

Chúng ta có 1 miếng đất để sinh sống, họ có những cánh đồng trải dài. Chúng ta phải mua thực phẩm còn họ lại làm ra những thứ ấy. Chúng ta có những bức tường bảo vệ xung quanh, còn họ có những người bạn láng giềng che chở cho nhau....

Đến đây người cha không nói gì cả.

- Bố ơi, con đã biết chúng ta nghèo như thế nào rồi... - cậu bé nói thêm.

Rất nhiều khi chúng ta đã quên mất những gì mình đang có và chỉ luôn đòi hỏi những gì không có. Cũng có những thứ không có giá trị với người này nhưng lại là mong mỏi của người khác. Điều đó còn phụ thuộc vào cách nhìn và đánh giá của mỗi người. Xin đừng quá lo lắng, chờ đợi vào những gì bạn chưa có mà bỏ quên điều bạn đang có, dù là chúng rất nhỏ nhoi.

St

TRANG 11

BÀI HỌC CUỘC SỐNG

Rất nhiều khi chúng ta đã quên mất những gì mình đang có và chỉ luôn đòi hỏi những gì không có. Xin đừng quá lo lắng, chờ đợi vào những gì bạn chưa có mà bỏ quên điều bạn đang có, dù là chúng rất nhỏ nhoi.

Cảm ơn các bạn đã tích cực đóng góp bài viết cho bản tin số 11. Nhip sống XTeen mời Teen Việt Nam ở trong và ngoài nước tiếp tục đóng góp tin bài và hình ảnh cho bản tin qua email: nhipsongteen@ccihp.org

<https://www.facebook.com/pages/Tinh-Nguyen-Тре>

Mô hình nhóm Tình nguyện trẻ hướng đến việc thành lập một đội ngũ thanh thiếu niên có thể trở thành những người giáo dục viên đồng đẳng và những người ủng hộ cho thái độ và các hành vi tình dục lành mạnh trong giới trẻ. Làm việc trong môi trường chính thức, không chính thức và thậm chí là môi trường ảo (qua các trang web và mạng xã hội), những người trẻ có thể kết nối cộng đồng, giáo dục những người khác về các chủ đề sức khỏe tình dục, kỹ năng sống, khẳng định quyền tình dục và sinh sản của thanh niên.

Mô hình Tình nguyện trẻ, được phát triển bởi tổ chức Planned Parenthood Great Northwest, Hoa kỳ và được Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và Dân số (CCIHP) phối hợp với trường THCS Lý Thường Kiệt và THCS Lê Lợi thực hiện từ năm 2014.

Chịu trách nhiệm: Ths.Bs Hoàng Tú Anh

Cố vấn: BS. Phạm Vũ Thiên

Phụ trách biên tập: Ths. Lê Lan Anh

Bài và ảnh:

- ◆ Nhóm Tình nguyện trẻ trường THCS Lý Thường Kiệt & THCS Lê Lợi, Hà Nội
- ◆ Các sinh viên tình nguyện của CCIHP.

**Trung tâm Sáng kiến Sức khỏe và dân số
(CCIHP)**

Địa chỉ: Số 48, ngách 251/8, Nguyễn Khang, HN

Điện thoại: 04 3 577 0261; Fax: 04 3 577 0260

Website: <http://ccihp.org>; <http://tamsubantre.org/>

Email: ccihp@ccihp.org

